

ler ikke ændringer med af retsplejeloven ud over den konsekvensændring om nævningesager.

Vi vil selvfølgelig gerne se på bevisregler, men vi har jo tidligere diskuteret Dansk Folkepartis forslag om kollektiv straf, og vi mener faktisk, at det er meget vanskeligt, og vi mener egentlig, at straffelovens § 23 i dag er meget vidtgående, sådan som vi også har diskuteret det flere gange her i Folketingssalen.

Jeg har svaret fru Elisabeth Arnold angående den hurtige retsforfølgning. Det er vi selvfølgelig meget tilhængere af, og som sagt mener vi også, at den høje opklaringsprocent har en væsentlig præventiv effekt, men det kræver altså flere ressourcer.

Endelig har flere af ordførerne nævnt, at straf alene ikke gør det. Nej, men det har vi jo heller ikke påstået. Vi har stemt for de forslag, voldspakkerne, der har været tidligere, selv om vi ikke syntes, at de er tilstrækkelige. Vi har altid omhyggeligt understreget, at den præventive indsats altid er den vigtigste, for hver gang, man undgår en forbrydelse, sparer man et offer. Det fremgår også af dette lovforslags bemærkninger, så dem synes jeg at man skulle læse.

Alt i alt siger jeg tak til de partier, der i et vist omfang har tilsluttet sig. Det er jo i hvert fald et flertal i Retsudvalget, der har udtalt sig positivt over for forslaget, selv om det desværre ikke er det samme som et flertal her i Folketingssalen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er til fru Birthe Rønn Hornbechs kommentar om, at jeg skulle indrømme, at jeg var vendt på en tallerken. Nu er det jo sådan, at fru Birthe Rønn Hornbechs erindring om, hvad andre har sagt, står utrolig stærkt, hvorimod når fru Birthe Rønn Hornbech konfronteres med, hvad hun selv har sagt, er det sjældent, at hukommelsen er helt så god.

Jeg ville ikke sige det sådan, at jeg er vendt på en tallerken. Jeg har ganske rigtigt udtalt mig imod, at man skulle harmonisere straffelovgivningen i Europa blot for at harmonisere. Jeg tror, at det ville være et udsigtsløst projekt at kaste sig over, også fordi straffebestemmelserne, de nationale straffelove, i høj grad afspejler den historie, som de enkelte europæiske lande har været igennem.

Når det er sagt, så er jeg enig i, at der er kriminalitet, der er af en sådan grænseoverskridende karakter, at det er nødvendigt, at landene kan

sende et utvetydigt signal, hvor det at have fælles strafferammer kan være med til at virke afskrækkende på, at man skulle spekulere i, at der kan være ét europæisk land, som man kan bruge som afsæt for sin kriminalitet, enten fordi straffebestemmelsen er lav, eller fordi – og der tror jeg faktisk at fru Birthe Rønn Hornbech og jeg er meget enige – man har en lemfældig efterforskning af den type kriminalitet, en lemfældig retshåndhævelse. Dette kan også give anledning til, at det er dér, kriminaliteten udfolder sig, uanset om man har høje strafferammer.

Regeringens synspunkt er her, at det ikke alene er strafferammerne, der gør det – de kan have deres udgangspunkt – men det er også vigtigt, at landene har en effektiv retshåndhævelse.

Da jeg for efterhånden et stykke tid siden udtalte mig om det, når det gælder menneskesmugling, var det med baggrund i et forslag om, at vi skulle have en strafferamme på 10 år. Det tror jeg heller ikke at hverken Venstre eller De Konservative forestiller sig at vi skulle gå med til i Europa.

Jeg er til gengæld gået efter at finde et kompromis, fordi netop menneskesmugling er en modbydelig form for organiseret kriminalitet, og det er ganske rigtigt med baggrund i sagen fra Dover i England sidste år, hvor 58 mennesker omkom i containere. Det er jo mangel på respekt for mennesker, at der er nogle, der er så kolde og kyniske, at de spekulerer i profit og så sætter andre menneskers liv og førlighed på spil. Jeg er helt enig i, at det er meget modbydeligt, og det er jo også baggrunden for, at vi selv fra regeringens side har fået vedtaget et forslag i Folketinget om at have en strafferamme i straffeloven på 4 år og ikke en bestemmelse alene i udlændingeloven.

Jeg vil gå efter at få et kompromis i Europa, som jeg også forelagde det for Europaudvalget i fredags, og ikke, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde, i dagspressen alene, men altså i Folketingets Europaudvalg. Jeg vil gå efter et kompromis på 6 år, som jeg så vil forelægge for Folketinget i år. Det er desværre ikke lykkedes indtil nu, men jeg tror, at det kommer, og jeg tror, at det kommer i løbet af maj måned.

Formanden:

Jeg satser på, at behandlingen af forslaget meget hurtigt finder sin afslutning, for ellers må vi holde pause nu, men jeg satser fortsat på, at vi hurtigt kan gøre det færdigt.